

KALEVA 14.2.2011

Jippii! Oulukin höllentää hieman kravattiaan

Eiväthän ne kauniita ole: mammutin kokoiset siat keskellä puistoa. Todellista näköistaidetta. Millään ei uskoisi, että ne on tehty lumesta. Millä lie vielä värjättykin hätkähdyttävän luonnollisen näköiseksi.

Mutta hauskoja ovat, ei niitä voi nauramatta ohittaa.

Nämä Luulajan Stadsparkin, kaupunginpuiston valtavat lumiset sikapatsaat ovat vielä siitä erikoisia, että tekijöinä ovat kaupungin teknisen keskuksen puistotyöntekijät.

Tämä oli 27. vuosi, kun kaupungin puistotyöntekijät - ihan omasta vapaasta tahdostaan - pystyttivät patsaat luulajalaisten ja totta kai muidenkin iloksi.

Joka vuosi kaupungissa kuhistaan ja jännitetään, mikä hahmo tällä kertaa on vuorossa. Onhan niitä ollut: kanoja, kettuja, susi, ilveksiä, hirvipariskunta, metsä, sopuli ja ties mitä. Aina yhtä huolellisesti tehtyjä ja taitavasti värjättyjä.

Tänä vuonna samassa puistos-

Muuten

Liisa Laine
liisa.laine@kaleva.fi

”Toivottavasti hyvät ideat eivät tukehdu turhaan byrokratiaan.”

sa on myös toinen talvinen teos, jäinen enkeli. Sekin pysäyttää, tosin täysin eri tavoin.

Enkelin tarina on liikuttava: syöpään sairastuneen pojan luokkatoverit halusivat tukeavastään ja ryhtyivät valmis-

tamaan enkeleitä, joita myyvät syöpähoidon hyväksi. Puiston enkeli on kopio lasten enkelistä.

Enkelistä, sairaasta pojasta ja myötätuntoisista luokkatovereista on tullut luulajalaisten ja koko kansan yhteinen asia.

Talvisesta Luulajasta välittyi, että siellä otetaan asiat ihmisläheisesti ja jotenkin rennosti.

Kaupungin keskustassa näytti olevan ikuinen joulu. Joka paikka oli edelleen, helmikuun alussa, kauniisti valoilla koristeltu. Katujen varsilla paloivat soihdut ja tervapadat, joissa saattoi lämmitellä käsiään.

Siksi olikin mukava yllätys, että Oulussakin aiotaan hieman höllentää kravattia ja luoda kaupunkiin arkista hauskaa.

Liian kauan se on ollutkin paikka, jossa periaatteessa ei ole mitään vikaa, mutta joka vain on tasaisen harmaa ja hieman tylsä.

Hauskemmasta Oulusta on viritelty kampanja Väriä! Oulu, johon kutsutaan mukaan kaikki kaupunkilaiset. Tavoitteena on

värikkyys, joka kuuluu, näkyy ja tuntuu kaduilla, toreilla ja kulkureiteillä. Ideoijina ja tekijöinä voivat olla kaikki oululaiset.

Väriä! Oulu polkaistaan käyntiin tapahtumalla, joka pidetään kaupungintalon piha-alueella ensi keskiviikkona.

Kampanjan takana on Oulu15 -hanke, jonka viimeiseksi projektiksi tämä jää. Samalla se ilmeisesti on myös projektipäällikkö Petri Sirviön viimeinen työ kaupungin palkkalistoilla, ainakin tällä erää.

Sirviön ja kumppanit ovat listanneet hauskoja kaupunkeja ja toisaalta toimivia kaupunkeja. Parasta tietenkin olisi, että nämä ominaisuudet yhdistyisivät samassa kaupungissa. Sellaisiakin löytyi, ainakin Kööpenhamina, München ja Madrid.

Ja mistä se arkipäivän hauskuus sitten tulee? Esimerkiksi siitä, että normaalissa ympäristössä onkin jotain yllättävää. Välttämättä sen ei tarvitse, eikä se usein

olekaan, mitään suurta ja mahdettavaa. Se on enemmänkin oivalus, joka nostaa hymyn huulille.

Maailmalla näitä oivalluksia näyttää sikiävän erityisesti pyörätelineistä ja suojateistä (!).

Oulussa riittää haastetta tulevinä vuosina, kun kaupungin pitäisi näyttää fiksulta ja filmaattiselta, vaikka kaikki paikat ovat auki rakentamisen takia.

Kampanja on saanut vasta-kaikua teknisessä keskuksessa ja kaupungin johdossa. Toivottavasti sama asenne leviää laajemminkin, jotteivat hyvät ideat ainakaan byrokratian rattaisiin näivety. Hyvältä kuulostaa esimerkiksi se, että tekninen keskus yritti jo viime kesänä saada katutaidetta Oulun keskustaan.

Palataan vielä Luulajaan. Jos yllättävistä asioista puhutaan, niin enpä ole ennen nähnyt kirkossa kolehtiautomaattia. Unescon maailmanperintökohteisiin kuuluvan Gammelstadin kivi-kirkossa sellainen kuitenkin on. Kortti sisään ja rahat ulos.